

ΤΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1930 ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ

Τὸ διαρρεῦσαν ἔτος 1930 δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔτος γονίμου ἐργασίας διὰ τὴν ἡμετέραν Ἑταιρείαν, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τῆς ὁποίας ἐπαινετὴν κατέβαλε προσπάθειαν τὸ Δ. αὐτῆς Συμβούλιον. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡλαττώθησαν τὰ ἔσοδα τῆς Ἑταιρείας κατὰ σημαντικὸν ποσὸν ἔνεκα τῆς περικοπῆς τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ δήμου Ἀθηναίων, ἀφ' ἑτέρου ὅμως ἐξηυρέθη τὸ ἀνάλογον ἀντιστάθμισμα διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς ἐπιχορηγήσεως τῆς Παγκείου Ἐπιτροπῆς, ὀφειλομένης εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Συμβούλου ἡμῶν κ. Φ. Δραγούμη. Καὶ ἕτερος δὲ σύμβουλος ἡμῶν, ὁ κ. Ἀντώνιος Μπενάκης, οἰκονομικῶς ἐνίσχυσε τὴν Ἑταιρείαν, δι' ἐτησίας ὑπὲρ αὐτῆς συμβολῆς του ἐκ πεντακισχιλίων δραχμῶν.

Κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον συνεκροτήθη, ὡς γνωστόν, ἐν Ἀθῆναις τὸ Γ'. διεθνὲς Βυζαντινολογικὸν συνέδριον, τὴν διοργάνωσιν τοῦ ὁποίου ἀνέλαβεν ἐπιτροπὴ ἐκ Βυζαντινολόγων καὶ ἄλλων λογίων, τὰ περισσότερα μέλη τῆς ὁποίας ἦσαν καὶ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν μέλη.

Ἐκεῖνο δέ, ὅπερ κατ' ἐξοχὴν ἱκανοποιεῖ τὴν Ἑταιρείαν ἡμῶν εἶναι α' ὅτι αἱ πλείους τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἀνακοινώσεων ἐγένοντο ὑπὸ ἐταίρων τῆς καὶ β') ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τοῦ συνεδρίου πλείστοι ὑπὸ ἐπιφανῶν συνέδρων δημοσίᾳ ἠκούσθησαν ἔπαινοι διὰ τὸ ἔργον καὶ τὴν δρᾶσιν αὐτῆς. Ἡ Ἑταιρεία εὐγνωμονοῦσα διὰ τοῦτο θὰ προσπαθῇ νὰ φανῇ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἀνταξία τῶν ἐπαίνων τούτων.

Συμφώνως πρὸς τὰς κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῆς 16^{ης} Φεβρουαρίου ἐκφρασθείσας εὐχὰς καὶ συστάσεις, τὸ Δ. Συμβούλιον ἔντονον κατέβαλε μέριμναν ὑπὲρ τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς, σὺ μόνον σχετικὰς προκαλέσαν διαλέξεις καὶ συζητήσεις, ἀλλὰ καὶ ἰδιαίτερα πρὸς τὴν ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπευθύναν ἔγγραφα περὶ ἀκριβοῦς ἀποδόσεως τοῦ Βυζαντινοῦ μέλους, ἔγγραφα, ἅτινα, ὡς ἐκ τῆς ἀνταλλαγείσης ἀλληλογραφίας φαίνεται, σοβαρῶς ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, χαίρει δ' ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν, διότι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Βυζαντινολογικοῦ Συνεδρίου ἐψάλη καὶ Βυζαντινὸς ἑσπερινός, οὗτινος ἡ ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἐγκριθεῖσα τυπικὴ διάταξις, ἡ ὅλη διεξαγωγή, ἐκτέλεισις καὶ ἐμφάνισις ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν Σύμβουλον τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας κ. Σοφοκλέα Ἀ. Χουδαβερδόγλου - Θεόδοτον.

Τὸ κύριον ὅμως τεκμήριον τῆς ἐπιστημονικῆς δράσεως τοῦ σωματείου ἡμῶν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ὑπῆρξεν ὁ Ζ' τῆς Ἐπειρηίδος αὐτοῦ τόμος,

ὅστις, περιέχων ἀξίας λόγου πραγματείας, δίδει εἰκόνα τῆς περὶ τὴν Βυζαντινολογίαν ἐνασχολήσεως καὶ εὐδοκιμήσεως τῶν συμπατριωτῶν μας. Ὡς δεῖγμα δὲ τῆς ἐκτιμήσεως, ἥς ἡ Ἑπετηρὶς ἡμῶν ἀπολαύει ἐν τῷ ἑξωτερικῷ, ἔστω τὸ ὅτι πλεῖστα ἐπιστημονικὰ ξένα σωματεῖα ἐζήτησαν τὴν ἐπ' ἀνταλλαγῇ ἀναλόγων δημοσιευμάτων ἀποστολὴν αὐτῆς.

Εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἐπ' ἴσης δρᾶσιν τῆς Ἑταιρείας ἀφορῶσι καὶ αἱ κατὰ τὸ 1930 γενόμεναι πέντε ἀνακοινώσεις ὑπὸ τῶν κ. Φ. Κουκουλέ, Ν. Ἀνδριώτου, Θεοχ. Βεγλερῆ καὶ τοῦ ἐπιτίμου ἐταίρου κ. Ἰουλίου Moravcsik, περιλήψεις τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἴδῃ ὁ ἀναγνώστης ἀνωτέρω ἐν σελ. 413-417. Τὸ ἐκλαϊκευτικὸν τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν πρόγραμμα ἐφαρμόζοντες δὲν παρημελήσαμεν ἐφέτος καὶ τὰς ἐπιστημονικὰς ἐκδρομὰς. Οὕτω, πλὴν τοῦ Μυστρᾶ, ἐγένετο μία τριήμερος ἐκδρομὴ εἰς Χίον, περὶ τῆς ἱστορίας καὶ τῶν μνημείων τῆς ὁποίας ὠμίλησαν ἡ ἐλλόγιμος κυρία Αἰμιλία Σάρου καὶ ὁ διαπρεπὴς γυμνασιάρχης Χίου καὶ ἀντεπιστέλλων ἡμῶν ἐταῖρος κ. Χ. Σαρικάκης, καὶ ἡμερήσιαι δύο, μία εἰς τὴν μονὴν τῆς Νταοῦ Πεντέλης, περὶ ἧς ὠμίλησεν ὁ Σύμβουλος κ. Ἀναστ. Ὁρλάνδος καὶ μία εἰς τὴν μονὴν τοῦ δσίου Μελετίου, περὶ ἧς ὠμίλησεν ὁ ἐταῖρος ἡμῶν καὶ ἑφορος τῶν Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων κ. Ἀνδρ. Ευγγόπουλος.

Ἀλλὰ καὶ αἱ διαλέξεις δὲν παρημελήθησαν. Εἴχομεν μάλιστα τὸ εὐτύχημα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ν' ἀκούσωμεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, εἰς ἣν θεομὰς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀπευθύνομεν εὐχαριστίας διὰ τὴν παραχώρησιν τῆς αἰθούσης της, εἴχομεν λέγομεν, τὸ εὐτύχημα ν' ἀκούσωμεν τρεῖς τῶν ἐν τῇ ξένῃ διαβιούντων πολυτίμων ἡμῶν ἐταίρων. Οὕτως ὁ κ. Paul Collinet ἔκαμε διάλεξιν μὲ θέμα Justinien, ὁ κ. Eugen Darko ἑτέραν Ἑλληνιστὶ μὲ θέμα Ἑλληνοσυγγραφικαὶ σχέσεις κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς καὶ τοὺς μετὰ τὴν ἄλωσιν χρόνους, καὶ ὁ κ. Alexander Turyn περὶ τῶν Βυζαντινοπολωνικῶν σχέσεων.

Ἐκ τῶν ἡμετέρων οἱ ἑξῆς ἀνέπτυξαν τὰ ἀκόλουθα θέματα :

- 1) Παναγιώτης Τρεμπέλας: Αἱ Χριστιανικαὶ ἀγάπαι.
- 2) Φ. Κουκουλές: Τί καὶ πῶς ἔτρωγον οἱ Βυζαντινοί.
- 3) Γ. Σεῖζάν: Οἱ Φράγκοι ἐν τῇ κυρίως Ἑλλάδι.
- 4) Αἰμιλία Σάρου: Ἡ Χίος κατὰ τοὺς πρώτους Χριστιανικοὺς αἰῶνας.
- 5) Ἀναστ. Ὁρλάνδος: Τὰ Βυζαντινὰ μνημεῖα τῆς Χίου καὶ
- 6) Ἐμμ. Μαλαγάρης: Πρὸς ἀναμόρφωσιν τῆς μουσικῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν ὕμνων.

Θεωροῦντες καθήκον νὰ παρέχωμεν τὴν ἡθικὴν ἡμῶν ὑποστήριξιν πρὸς προστασίαν καὶ συντήρησιν τῶν Βυζαντινῶν μνημείων τῆς χώρας ἡμῶν, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐνηργήσαμεν παρὰ τῷ οἰκείῳ τμήματι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας νὰ παραχωρηθῇ ἀνάλογος πίστωσης πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῆς οὐρα-

νίας τοῦ ἐν Ζακύνθῳ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Φανερωμένης, ἀφ' ἑτέρου δὲ προέβημεν παρὰ τῷ αὐτῷ Ὑπουργεῖῳ εἰς τὰ κατάλληλα διαβήματα πρὸς προστασίαν τοῦ φρουρίου τῆς Μυτιλήνης, τὸ ὁποῖον, κατ' ἐκθεσιν τοῦ ἡμετέρου ἐταίρου κ. Νικοστράτου Καλομενοπούλου, ὑφίστατο σημαντικὰς φθοράς.

Διὰ τὴν ἄμεσον ἐπέμβασιν τοῦ Σ^{οῦ} Ὑπουργείου εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο εἵμεθα εὐγνώμονες.

Φρονοῦντες δὲ ὅτι καθήκον τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν εἶναι νὰ ἐπαινῇ τὸν ζῆλον παντὸς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν Βυζαντινῶν μνημείων ἐργαζομένου ἀπληθύναντες θερμὰ συγχαρητήρια πρὸς τε τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἰωαννίνων Κύριον Σπυρίδωνα καὶ τὸν κ. Διοικητὴν Ἡπείρου κ. Ἀχιλ. Καλεῦραν διὰ τὴν ἐν Ἰωαννίνοις ἰδρυσιν ἱστορικοῦ Μουσείου, ἐν ᾧ ἀσφαλῶς θὰ κατατεθῶσι καὶ Βυζαντινὰ ἀντικείμενα.

Ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν, ἥς αἱ ἐπιστημονικαὶ ἀνάγκαι ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος αὐξάνουσιν, ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην ἐξευρέσεως ἰδίου οἰκήματος πρὸς ἐγκατάστασιν. Ἡ ἔλλειψις μάλιστα τούτου ἐγένετο ἀφορμὴ ἀπωλείας πλουσιωτάτης εἰδικῆς βιβλιοθήκης ἐταίρου ἡμῶν, ἡ ἀπόκτησις τῆς ὁποίας θὰ ἔδιδε μεγάλην ὠθησιν εἰς τὰς μελέτας τῶν μελῶν μας. Φρονοῦντες ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν εἶναι ἀλληλένδετος πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου ἐπιδιωκόμενον, ἀπετάθημεν πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Παιδείας Σ^{ον} Ὑπουργεῖον καὶ ἐζητήσαμεν, ἵνα τοῦτο μᾶς παραχωρήσῃ ἐν δωμάτιον ἐν τῷ εἰρημένῳ Μουσείῳ πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν γραφείων καὶ τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἑταιρείας μας, δὲν ἀμφιβάλλομεν δ' ὅτι ἡ ἡμετέρα αἵτησις, συνεργοῦντος καὶ τοῦ κ. Διευθυντοῦ τοῦ Μουσείου καὶ ἡμετέρου Συμβούλου κ. Ν. Σωτηρίου, θὰ εἰσασκουσθῇ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ κοινωνία περιβάλλει τὴν ἑταιρείαν ἡμῶν μὲ πολλὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ταχέως θὰ εὗρεθῇ καὶ ὁ μεγαλόψυχος δωρητής, ὅστις θὰ τῆς προσφέρῃ τὸ ποθητὸν ἴδιον οἰκοδόμημα.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ μὴ μείνῃ ἀπαρατήρητος σπουδαῖος ἱστορικὸς σταθμὸς τοῦ ἔθνους ἡμῶν, τουτέστι ἡ ἡμέρα τῆς ἀλώσεως τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, ἀπεφασίσαμεν νὰ τελῶμεν ἐτησίως μνημόσυνον ὑπὲρ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συναγωνισαμένων καὶ πεσόντων μετὰγοντες οὕτω τὴν μνήμην τῆς παρούσης γενεᾶς ἐπὶ τὸ Βυζαντινὸν παρελθόν. Τὴν ἀπόφασιν ταύτην πραγματοποιοῦντες διοργανώσαμεν κατὰ τὴν 29 Μαΐου ἐκδρομὴν τῶν ἐταίρων ἡμῶν εἰς Μυστράν, ἔνθα ἐτελέσαμεν κατανυκτικὸν μνημόσυνον, ἐκφωνήσαντος θανμάσιον καὶ πρὸς τὴν ἡμέραν ἀρμόζοντα λόγον τοῦ Συμβούλου τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν κ. Ἐμμανουὴλ Πεξοπούλου.

Αὐτονόητον δὲ εἶναι ὅτι ἐπωφελήθημεν τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐπιδείξωμεν εἰς τοὺς ἐκδρομεῖς καὶ νὰ ἐρμηνεύσωμεν τὰ μνημεῖα τῆς μεσαιωνικῆς μας Πομπηίας, ὡς καὶ τῆς ἐν Σπάρτῃ μονῆς τοῦ ὁσίου Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε, καταλλήλως ἐρμηνεύοντος ἑτέρου ἐπ' ἴσης διαπρεποῦς μέλους τοῦ Συμβουλίου ἡμῶν τοῦ κ. Π. Πουλίτσα.

Κατὰ τὸ 1930 ἐξελέξαμεν δύο ἐπιτίμους ἑταίρους τοὺς κ. Ν. Jorga καὶ Gyula Moravcsik, ἑπτὰ ἀντεπιστέλλοντας καὶ πενήντα ὀκτὼ τακτικούς.

Καὶ δὲν εἶναι ἄσκοπον νὰ λεχθῇ, ὅφ' οὗ ἄλλως τε τοῦτο δεικνύει τὴν ἐκτίμησιν, ἣς ἀπολαύει παρὰ τῇ κοινωνίᾳ ἡ ἡμετέρα ἑταιρεία, ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν τακτικῶν μελῶν αὐθορμήτως καὶ ἐπιμόνως ἐζήτησαν νὰ συγκαταλεχθῶσιν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἑταίρους.

Ἐσχομεν ὅμως ὅφ' ἐτέρου τὸ μέγα αὐτύχημα νὰ χάσωμεν ἓνα τῶν πολυτιμοτάτων ἡμῶν ἐπιτίμων ἑταίρων, τὸν ἐν Μονάχῳ καθηγητὴν τῆς Μεσαιωνικῆς καὶ νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας Αὐγουστον Heisenberg, οὗτινος ὅλος ὁ βίος ἀφιερῶθη εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ Βυζαντινοῦ κόσμου καὶ οὗτινος ἄπειρος ἦτο ἡ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγάπη, ἣν, ὅπως μᾶς ἔγραψεν ἡ Σεβαστὴ χήρα του, καὶ συμπαρέλαβεν εἰς τὸν τάφον. Ἄριστον μνημόσυνον εἰς τὴν μνήμην αὐτοῦ ἂς εἶναι ἡ διαβεβαίωσις ὅτι θὰ ἐξακολουθήσωμεν προάγοντες τὴν ἔρευναν τοῦ τόσον εἰς Αὐτὸν προσφιλοῦς Βυζαντινοῦ κόσμου.

Ὡς πέρυσιν εἴχομεν τὴν τιμὴν ν' ἀνακοινώσωμεν εἰς τὰ ἀξιότιμα μέλη ἡμῶν, δὲν ἐγένετο δυνατόν, ἔνεκα τῆς σοβαρᾶς ἀσθενείας τοῦ ταμίου μας κ. Γεωργίου Τιπάλδου, νὰ δώσωμεν λόγον τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἑταιρείας, ὅπισχονόμεθα ὅμως νὰ λογοδοτήσωμεν ἐφέτος καὶ διὰ τὰ δύο ἔτη 1929 καὶ 1930. Τὴν ὑπόσχεσίν μας ταύτην ἐκπληροῦντες λογοδοτοῦμεν διὰ τοῦ κ. Σ. Χουδαβερδόγλου-Θεοδότου, ὅστις ἀντικαταστήσας προσωρινῶς τὸν ἐξακολουθοῦντα, δυστυχῶς, ν' ἀσθενῇ σοβαρῶς κ. Γ. Τιπάλδον, δι' ἐντατικῆς ἐργασίας ἤγαγεν εἰς πέρας τὴν δυσχερῆ κατὰστροφωσιν τελείων λογιστικῶν βιβλίων καὶ ἰσολογισμῶν τῆς Ἑταιρείας διὰ τὰ δύο ταῦτα ἔτη.

Κατὰ τοὺς γενομένους λογαριασμούς, οἵτινες ἐξελεγχθέντες εὐρέθησαν ἐν πλήρει τάξει, τὰ ἔσοδα τοῦ 1929 ἀνῆλθον εἰς δραχ. 165,859.70, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς δραχ. 94,060.80, τοῦ δὲ 1930 τὰ μὲν ἔσοδα εἰς δραχ. 165,614.20, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς δραχ. 122,796.40.

Ταῦτα, φίλοι ἑταῖροι, ἔπραξε τὸ Δ. Συμβούλιον κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος πρὸς προαγωγὴν τοῦ σκοποῦ τῆς Ἑταιρείας, τῆς ὁποίας, ὥς πάντες γνωρίζετε, τὸ κύρος διαρκῶς αὐξάνει καὶ αἱ προσπάθειαι ὁλονὲν εὐοδοῦνται, προθύμως βοηθούσης τῆς κοινωνίας. Περαινόντες δὲ τὴν λογοδοσίαν ἡμῶν μίαν θὰ εἴχομεν νὰ κάμωμεν σύστασιν πρὸς τὰ ἀξιότιμα μέλη μας, νὰ προσπαθῶσι δηλαδὴ νὰ καθιστῶσι γνωστὴν τὴν δρᾶσιν τῆς Ἑταιρείας εἰς ὅσον τὸ δυνατόν εὐρύτερον κύκλον. Μεταξὺ τῶν νέων μας προσηλύτων, τίς οἶδεν, ἂν δὲν θὰ εὐρεθῇ καὶ ἐκεῖνος, ὅστις γενναίως θὰ τὴν ὑποστηρίξῃ, ὅπως δυνηθῇ νὰ ἐφαρμόσῃ εἰς εὐρυτάτην κλίμακα τοὺς ἐθνικοὺς καὶ ἐπιστημονικοὺς αὐτῆς σκοπούς.

Ὁ Γραμματεὺς

Φ. ΚΟΥΚΟΥΛΕΣ

Ὁ Πρόεδρος

Η. Δ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΛΟΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Γενικὸς Ἱσολογισμὸς 1 Ἰανουαρίου — 31 Δεκεμβρίου 1929

ΕΣΟΔΑ

Ῥπόλοιπον 31 Δεκεμβρίου 1928:

Μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ . . .	Δρ. 2,540.—
παρ' Ἑθνικῇ Τραπεζῇ . . .	» 23,132.45
» Ἑμπορικῇ . . .	» 10,235.50 Δρ. 35,907.95
Ἀπὸ συνδρομὰς ἐταίρων μετὰ	
τόμων εἰσπραχθείσας . . .	» 60,091.20
» συνδρομὰς ἐταίρων μετὰ	
τόμων ἀνεισπραχθείσας . . .	» 11,085.—
» πόλῃσιν Ἑπετηρίδων . . .	» 16,697.—
» δι' Ἑθν. Τρ. . .	» 6,300.—
» Σημάτων . . .	» 765.—
» Δωρεὰς . . .	» Δρ. 55,431.—
» δι' Ἑθν. Τραπεζῆς . . .	» 80,431.—
» ἀναλήψεις ἀπὸ Ἑθνικῇ Τραπεζῶν . . .	» 35,000.—
» τόκους 1929 Ἑθν. Τραπεζ. Δρ. 1,055.—	
» Ἑμπ. . .	» 520.50
Δρ. 247,852.65	

Ῥπόλ. 31.12 - 1929. Μετρητὰ ἐν Ταμείῳ Δρ. 66,463.40	
» παρ' Ἑθν. Τραπεζῇ . . .	» 30,487.45
» Ἑμπορ. . .	» 10,756.— Δρ. 107,706.85
» Ῥλὸν ἀπογραφῆς . . .	» 5,949.40
» Καθυστερούμεναι συνδρομαὶ . . .	» 11,085.—
Δρ. 124,741.25	

ΕΞΟΔΑ

Εἰς ἔξοδα γραφείου . . .	Δρ. 12,000.—
» διεκπεραιώσιν Ἑπετηρίδος . . .	» 12,000.—
» ἔντυπα . . .	» 4,070.—
» εἰσπρακτὰ . . .	» 8,300.—
» ταχυδρομικὰ . . .	» 2,187.40
» ἔξοδα ἐκδρομῶν καὶ διαλέξεων . . .	» 4,200.—
» εἰς μισθοὺς προσωπικοῦ . . .	» 850.—
» ἔξοδα διάφορα . . .	» 1,469.—
» ὑπόλοιπ. ἔκτυπώσ. Ε' τόμου	
καὶ ἔναντι ἐκτυπώσεως 5' . . .	» 43,035.— Δρ. 88,111.40
Ῥλὸν ἀπογραφῆς . . .	» 5,949.40
Καθυστερούμεναι συνδρομαὶ . . .	» 11,085.—
Καταθέσεις εἰς Ἑθ. Τρ. 42,355.—	
Ἀρχικὸν ὑπόλοιπον . . .	» 23,132.45
Καταθέσεις εἰς Ἑμπ. . .	» 520.50
Ἀρχικὸν ὑπόλ. . .	» 10,235.50
Ῥπόλοιπον ἐν τῷ Ταμείῳ εἰς μετρητὰ . . .	» 93,277.85
Δρ. 247,852.65	

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15ῃ Ἰανουαρίου 1931

Σ. Α. ΧΟΥΔΑΒΕΡΔΟΓΛΟΥΣ - ΘΕΟΔΩΤΟΣ

